

ността имъ; б) въ кое село колко жители има? отъ каква са народностъ? и по колко? в) колко има българи юнаци способни да носятъ оръжие, и колко сж готови на пръвъ позивъ? г) колко оръжие има, и какво е? д) има ли въ околността имъ хора способни за войводи? и на кое мѣсто са намиратъ? е) колко може да са събере въ нуждно време жито, ичемикъ, сѣно, слама и всичко що е потрѣбно за хората и за животнитѣ? ж) колко може да има волове, овце крави, коне, кози и пр.? з) колко ахъри има и за по колко животни?

11) Никой отъ частнитѣ комитети не може да стъпни въ сношение съ дѣйци отъ други народности, относително за народната ни цѣль, освѣнъ съ позволенieto на централниятъ комитетъ, който има това право, спорѣдъ чл. 4 гл. I.

12) Сѣки членъ отъ който, и отъ какъвто и да е комитетъ, ако бжде принуденъ да се отдалечи отъ градътъ, или отъ селото, дѣто живѣе, той е длъженъ да каже на комитетътъ, отъ който зависи.

13) Сѣки членъ отъ революционернитѣ работници трѣбва да знае самъ, и да таи въ сърдцето си онова, което му е повѣрено. Той не трѣбва да казва, не трѣбва даже ни да загатва за такива работи ни на любовница, ни на жена, ни на дѣца, нито другиму, който може да издаде тайната. Само на ония, които могатъ да пазятъ тайната, той може да позагатне нѣщо, и когато са увѣри, че и тие желаятъ заедно съ него да дѣлятъ щастие и нещастие на бойното поле, то може да ги приеме като членове, съ сжизволенieto на частниятъ комитетъ, подъ който и той зависи.

14) Ако нѣкой отъ революционернитѣ падне въ бѣда, то сѣки отъ другаритѣ му, т. е. сѣки революционеринъ членъ, е длъженъ да му помогне като види извѣстниятъ знакъ.

15) Ако са появи нѣкой непознатъ човѣкъ, и ако поиска въ името на централниятъ комитетъ да буни народътъ, или да прави други подобни нѣща, то ако бы той ималъ даже и нужниятъ знакъ (може бы откраднатъ, или земенъ съ